

Umí prase létat?

Karetní hra o zvířatech
pro 2 – 4 hráče od 5 let

Obsah

Herní návod

Herní varianty

Co znamenají karty s vlastnostmi?

strana 2 – 6

strana 7

strana 8 – 19

Umí prase létat? Samozřejmě, že ne!!!
Určit správné vlastnosti zvířat ale nebude
vždy tak snadné...

Herní pomůcky

40 hracích karet, 32 karet s vlastnostmi (z toho čtyři dvakrát)

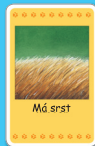
Cíl hry

Na stůl se vyloží pět karet se zvířátky a každý hráč obdrží tři karty s vlastnostmi. Hráč, který je na řadě, vyloží kartu s vlastnostmi, která se týká většiny zvířat na vyložených kartách. Hráč, který na konci hry nasbírá nejvíce karet se zvířátky, vyhrává!

Před první hrou ...

Prohlédněte si karty se zvířátky a karty s vlastnostmi:

- karty se zvířátky mají jednu stranu červenou s velkým obrázkem zvířátka a druhou stranu oranžovou s řešením ve formě mnoha malých obrázků.
- na kartách s vlastnostmi je na přední straně vyobrazena nějaká vlastnost např. „Má srst“.

Milí rodiče,

před první hrou přečtěte dětem, co jednotlivé vlastnosti v této hře znamenají. Díky tomu se děti, ale i vy můžete o zvířatech hodně naučit. Vysvětlení vlastností najdete od strany 8 tohoto návodu.

Pokud si nebudete jisti správnou odpovědí, podívejte se prosím ještě jednou do popisu vlastností. Při sestavování textů ke hře jsme spolupracovali se zoology. Samozřejmě však existují různé definice, plynulé přechody mezi jednotlivými kategoriemi, zjednodušení pro děti a i v rámci jednoho zvířecího druhu různé formy uvedených vlastností. (Komplikované speciální případy jsou uvedeny vždy na konci definic v závorkách. Tato dodatečná vysvětlení byste však měli svým dětem číst pouze, pokud to bude nutné.)

Ahoj milé děti,

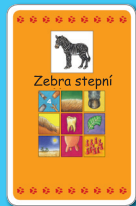
před první hrou vám rodiče nebo starší sourozenci přečtou, co jednotlivé vlastnosti znamenají. Až budete tuto hru znát, bude stačit, když se před hrou společně krátce podíváte na jednotlivé vlastnosti a jejich význam a popovídáte si o nich. Na zadní straně karet se zvířátka je vždy zvířátko se svými vlastnostmi ještě jednou vyobrazeno. Sami se tak můžete podívat, které vlastnosti jsou správné.

Příklad

Zebra má čtyři nohy, srst, kopyta, hřívu a zuby. Žere pouze rostliny, žije v Africe, je savce a žije ve skupinách.

Pozor!

Vlastnosti mohou ve skutečnosti vypadat úplně jinak než na kartičkách. Například srst zvířat může mít různé barvy, může být dlouhá nebo krátká.

Před každou hrou

- Zamíchejte karty se zvířátky a karty s vlastnostmi.
- Obrátte balíček karet se zvířátky červenou stranou nahoru, odeberte čtyři karty se zvířátky a položte je vedle balíčku karet. Budete tedy mít pět vyložených karet se zvířátky:

- Každému hráči dejte tři karty s vlastnostmi. Opatrně, aby je nikdo neviděl.
- Zbývající karty s vlastnostmi položte na místo, kam všichni hráči dobře dosáhnou.
- Připravte si krabičku od karet.

Začínáme!

Hru začíná nejmladší hráč a pokračuje se ve směru hodinových ručiček.

Herní kolo vypadá následovně:

Hráč, který je na řadě, popřemýšlí, kterou vlastnost ze svých tří karet s vlastnostmi má nejvíce zvířátek na vyložených kartách. Tuto kartu s vlastnostmi položí doprostřed stolu a řekne nahlas odpovídající vlastnost, například „Má srst“.

Hráč poté otočí jednu kartu se zvířátkem, o kterém si myslí, že vybranou vlastnost má. Všichni hráči zkontrolují, zda se tato vlastnost opravdu nachází na zadní straně karty se zvířátkem, kde je vyobrazeno řešení vlastností.

Pokud se vybraná vlastnost opravdu na druhé straně karty v řešení nachází, je to správné?

Ano, samozřejmě! Pak můžeš otočit další kartu se zvířátkem a pokračovat až do doby, kdy zvířátka na vyložených kartách danou vlastnost nemají nebo do té doby, než uhodneš všech pět vyložených karet.

Své herní kolo může hráč kdykoliv ukončit. Poté si může všechny správné otočené karty ponechat.

Pokud vybraná vlastnost není na druhé straně karty v řešení vyobrazena, je to špatné?

Ano, je to špatné. Tímto hráč končí herní kolo. Riskoval a tím nezískal žádnou kartu. Všechny otočené karty – i ty správné – musí vrátit zpět do krabičky.

Výjimka: „prasečí tah“

Pokud si je hráč jistý, že vlastnost, kterou má jeho karta s vlastnostmi nemá **ŽÁDNÉ** zvířátko z pěti vyložených karet, může riskovat a zvolit „prasečí tah“:

- Hráč položí kartu se zvolenou vlastností na stůl, vlastnost vysloví a řekne nahlas: „**prasečí tah: ŽÁDNÉ** z vyložených zvířátek nemá tuto vlastnost!“ Potom otočí postupně všechny karty.
- Pokud opravdu žádné zvířátko vybranou vlastnost nemá, může si hráč vybrat a ponechat **TŘI** karty se zvířátky. Zbývající karty se zvířátky se vrátí zpět do krabičky.
- Pokud hráč otočí kartu se zvířátkem, na kterém daná vlastnost je, jeho hra okamžitě končí. Další karty se zvířátky už neotáčí a otočené vloží do krabičky.

Konec herního kola

- Ostatní (v tomto herním kole neotočené) karty se zvířátky zůstanou ležet na stole pro dalšího hráče.
- Hráč doplní počet karet se zvířátky z balíčku tak, aby jich bylo na stole opět pět.
- Karty s vlastnostmi, se kterými se již hrálo, se odloží stranou.
- Hráč si vezme z balíčku karet s vlastnostmi tolik karet, aby držel v ruce opět tři.
- Poté je na řadě další hráč a vykládá svou vybranou kartu s vlastnostmi. . .

Když je balíček karet vyčerpán:

Zamíchají se odložené karty (karty se zvířátky nebo karty s vlastnostmi podle toho, kterých je nedostatek) a hra pokračuje.

Konec hry

- Když je ve hře méně než pět karet se zvířátky, hraje se i s menším, tedy zbývajícím počtem karet se zvířátky. (U „*prasečího tahu*“ musí hráč otočit méně karet, ale i přesto musí vyhledat alespoň tři karty – pokud jich je tolik vyložených).
- Když leží před hráči všechny karty se zvířátky, hra končí.
- Hráč, který nasbíral nejvíce karet se zvířátky, vyhrává. Pokud má více hráčů stejný počet nasbíraných karet, je více vítězů, nebo se může hrát znovu. . .

Herní varianty

- **Pro první seznamovací nebo kratší hru** se může zvolit jen určitý počet hracích kol – například do doby než každý hráč vyloží své tři karty s vlastnostmi. Hráči pak pokládají své vyložené karty s vlastnostmi před sebe.
- **Pro jednodušší nebo obtížnější hru** se mohou před začátkem hry vybrat karty s vlastnostmi, které jsou obtížné nebo naopak moc jednoduché.
- **Mladší děti od tří let nebo hráči, kteří s hrou začínají**, si mohou své tři karty s vlastnostmi položit před sebe. Ostatní hráči je vidí a mohou jim pomoci. Kromě toho se otočí karty se zvířátky oranžovou stranou s řešením nahoru. Takto se mohou hráči podívat, jaké vlastnosti zvířátka mají a poté zvolit správnou kartu s vlastnostmi. Tímto způsobem se hráči dobře seznámí se zvířátky a jejich vlastnostmi.

Co znamenají jednotlivé vlastnosti na kartičkách?

Má 2 / 4 / 6 nohou

Nohy jsou části těla, které zvířata používají hlavně k tomu, aby mohla stát a chodit. Některá zvířata, např. veverka, drží v předních nohou také potravu – přesto se těmto částem těla neříká „ruce“ ale „nohy“.

Většina živočichů má 2 nebo 4 nohy. Hmyz, např. brouci, vosy, motýli a mouchy, má vždy 6 nohou. Někdy jsou však dvě z nich úplně malé, jako např. u babočky paví oko – a předním párem nohou se mohou pouze čistit.

Ale pozor: některá zvířata mají dokonce 8 nohou, například chobotnice nebo humr!

Rekord v počtu nohou drží stonožky, které mají až 600 nohou! Existují však také živočichové, kteří nemají vůbec žádné nohy – např. ryby, které mají místo nohou ploutve.

Klade vejce

Nejen slepice snáší vejce – to dělají všichni ptáci a také mnoho jiných živočichů. Vejce mohou mít pevnou nebo měkkou skořápku a mohou být v nejrůznějších barvách, tvarech a velikostech.

Ve vaječných blanách mohou růst mláďata. Většinou se mláďata vylihnuou teprve nějakou dobu po naklazení vajec. Některá mláďata, např. někteří žraloci, se však z vajíčka vyklubou už v těle matky a na svět tak přijdou živá. Tito živočichové tedy nekladou vejce!

U některých zvířecích skupin pak záleží na konkrétním druhu, zda vejce klade nebo ne: např. žralok skvrnitý vejce klade, žralok bílý ne. Savci vejce nekladou – s výjimkou ptakopyska a ježury australské.

Má peří

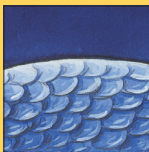
Všichni ptáci mají peří, ostatní zvířata ne. Peří je tvořeno rohovinou, brk je uvnitř dutý. Proto jsou pera velmi lehká – jinak by ptáci nemohli létat. Pera však neslouží pouze k létání; chrání také před chladem, větrem a vodou. Protože peří plní tolik úkolů, existuje několik zcela rozdílných druhů per – např. hebké a teplé prachové peří nebo elegantní letky, které ptáci potřebují k létání.

Má srst

Chlupový porost se u savců nazývá srst. Chrání zvířata před chladem, větrem a vodou. Srst může být úplně krátká nebo dlouhá a má nejrůznější barvy – může být jednobarevná, skvrnitá, pruhovaná nebo tečkovaná. Může být hustá a hebká jako např. u kočky nebo řídká a štětinatá jako např. u prasete. Kromě toho ne všechna zvířata mají srst na celém těle: ježek má například na zádech bodliny, avšak na čenichu a na břiše srst.

(Speciální případy: Některá zvířata nemají srst, ale jen velmi porůznu několik chlupů – např. na ocase, na čenichu nebo na uších: **slon, nosorožec, velryba**).

Má šupiny

Šupiny vypadají podobně jako střešní tašky na střechách domů. Nejznámějšími zvířaty se šupinami jsou ryby. Existují však i ryby bez šupin – například mořští koníci. U živočichů najdeme mnoho různých typů šupin, které mohou vypadat zcela odlišně a mohou být také různě uspořádány. Šupiny většinou vznikají z kůže. Někteří živočichové, jako mnoho ryb, mají šupiny po celém těle. Jiní živočichové mají šupiny pouze na určitých částech těla – tak např. všichni ptáci mají šupinatou kůži na nohou. Motýli mají na svých nohou šupiny, které jsou tak malé, že je bez lupy nerozeznáte.

Umí létat

Téměř všichni ptáci a hmyz umí létat. Během dlouhých cest vzduchem se pohybují pomocí křídel, aniž by se přitom dotkli země. Dříve si lidé mysleli, že k létání stačí pouze křídla. To ale není pravda! Pokud je zvíře příliš těžké nebo jsou jeho křídla příliš malá, nemůže se vznést do vzduchu. Existují tedy ptáci, kteří létat nemohou, například tučňáci a pštrosi. A naopak zvířata, která létat umí, ačkoliv by to od nich nikdo nečekal, například někteří škvoři.

(Speciální případ: Mravenci obvykle nelétají. V době páření však někteří mravenci křídla mají – a pak mohou i létat).

Má ploutve

Ploutve jsou ty části těla, s jejichž pomocí se někteří živočichové mohou při potopení pohybovat ve vodě. Bez ploutví by se nemohli „hnout z místa“ a „řídít“, kam plují. Existují však také výjimky: tučňáci sice svá křídla používají při potápění, ale protože jsou tučňáci ptáci, nenazýváme jejich křídla „ploutvemi“.

Má drápy

Drápy jsou zakřivené, vepředu zašpičatělé a dorůstající části těla z rohoviny (stavební bílkoviny), které zvířata mají na konci prstů. Drápy jsou pro zvířata velmi užitečné; s jejich pomocí mohou šplhat, držet potravu a neuklouznou při běhu.

(Speciální případy: Také hmyz a pavoukovci mají malé „drápy“ na konci prstů. Tyto „drápy“ však nejsou z rohoviny, ale z chitinu (polysacharidu): mravenci, mouchy, slunéčka, škvoři, motýli, pavouci, vosy, klíšťata).

Má kopyta

Zvířatům s kopyty slouží k ochraně spodní části chodidla tlustá vrstva rohoviny. Tato vrstva se dá přirovnat k našim nehtům na nohou a rukou. Některá zvířata nemají jen jedno kopyto, jak je tomu u koňů a zeber (ti se nazývají lichokopytníci), ale dokonce hned dvě kopyta na jedné noze. To proto, že se jejich kopyta nevytvořila z jednoho prstu, ale ze dvou. Tato zvířata se nazývají sudokopytníci a patří k nim např. žirafy, jeleni, krávy, prasata a kozy.

(Speciální případy: Nosorožci, velbloudi jednohrbí, hroši a některá jiná zvířata se v biologii nazývají také „kopytníci“. Chodí však po chodidlech a mají pouze malé paznehty.)

Má tykadla

Tykadla sedí na hlavě živočichů jako antény a pomáhají jim při zkoumání prostředí. Tykadla jsou velmi citlivá a živočichové tak díky nim mohou mimo jiné poznávat své okolí.

Má rohy

Rohy se většinou nachází na čele zvířat u nosorožců na hřbetě nosu. Zvíře má zpravidla dva rohy. Zvířata se pomocí rohů často brání, když jsou napadena nepřáteli – protože rohy jsou velmi tvrdé a necítí bolest. Zvíře má rohy obvykle po celý život. Čím starší zvíře je, tím větší jsou jeho rohy. Jeleni nemají rohy, ale parohy, které každý rok shazují a které jim potom vždycky narostou ještě větší. Parohy se poznají podle jejich rozvětvení, to rohy zpravidla nemají. Existují dokonce ryby s rohy: například Havýš z čeledi havýšovití. U některých zvířat, například u okapi, nosí rohy pouze samci.

Má hřívu

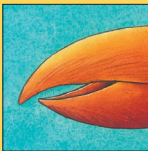
Jako hříva se u různých zvířat se srstí označují delší chlupy na krku nebo šíji. Hříva je často jinak zabarvená než zbytek srsti. Známa je obzvláště „lví hříva“. U okapi nosí hřívu pouze mladá zvířata, u dospělých už vidět není.

Je noční zvíře

Zvířata, která jsou vzhůru převážně v noci nebo když se stmívá, se nazývají „noční zvířata“. Noční zvířata dělají téměř vše, co je pro jejich život důležité, v noci – např. vydávají se hledat potravu, loví nebo se starají o mláďata. Protože jsou v noci vzhůru, spí většinou přes den.

(Speciální případy: U této vlastnosti existuje mnoho různých definic. V této hře se zvířata, která jsou sice hodně aktivní v noci, ale alespoň také část dne, nepovažují za „noční zvířata“: například lev).

Má zobák

Ptáci nemají ani tlamu ani zuby. Proto svůj zobák z rohoviny používají k tomu, aby sezobali a rozmělňili potravu. Zobák ale není důležitý jen při jídle: ptáci ho například používají také, když si čistí peří nebo staví hnízda. Kromě ptáků existuje pouze několik málo dalších zvířat, která mají zobák, například ptakopysk, želva nebo chobotnice.

Má zuby

Zuby jsou tvrdé útvary v ústech obratlovců (to jsou živočichové, kteří mají páteř), jejichž vnitřní část je stejně jako u člověka tvořena kostním materiálem a povrchová část velmi silnou „sklovinou“. Zvířata zuby potřebují k držení, kousání nebo rozmělnění potravy. Zvířata mají zuby zpravidla až do doby, než se zničí nebo vypadnou.

Existují však také výjimky – jako například žraloci, u kterých se zuby v průběhu života neustále obnovují; opotřebované zuby jsou tak nahrazovány novými, ostrými.

Savci mají zuby téměř vždycky. Výjimkou jsou například takzvaní „kosticovci“, ke kterým patří keporkak a australský ptakopysk. Kapři mají požerákové kosti, se kterými rozmělní potravu; nachází se v žabrovém oblouku v zadní části úst.

(Speciální případy: Ptakopysci ztrácejí své tři malé zuby hned po narození.)

Žere pouze rostliny

Existují takové druhy živočichů, které žerou pouze rostliny – to znamená, že se neživí hmyzem ani jinými živočichy. K jejich potravě patří například ovoce, kořínky, výhonky, tráva, listy a semena. Mláďata už často sama vědí, co mohou žrát a co ne. Některá mláďata, např. sloni, se to ale musí, jako my lidé, nejprve naučit od svých rodičů.

Žije v Africe

Některé druhy zvířat můžeme u nás v Evropě vidět pouze v zoologických zahradách nebo chovatelských stanicích. Volně žijí pouze v jiných zemích světa – například v Africe. To ale neznamená, že doma jsou tato zvířata pouze v Africe. Například lvi nežijí v Evropě, avšak také ne pouze v Africe, protože se vyskytují i v Asii.

Upadají do zimního spánku nebo mají období zimního klidu nebo upadají do zimní strnulosti

V mnoha zemích je v zimě zima a některá zvířata v této době nenajdou dostatek potravy. Tažní ptáci proto v zimě odlétají do teplých krajů a vrací se zase na jaře. Avšak ne všechna zvířata, která v zimě nenajdou dostatek potravy, mohou odletět - namísto toho upadají do zimního spánku nebo mají období zimního klidu nebo upadají do zimní strnulosti.

Zimní spánek

Některá zvířata se před zimou nažerou tak, že jim to vystačí na celou zimu. Stahují se do nor nebo doupat, snižují svou tělesnou teplotu a celou zimu až do jara prospí. To dělá například netopýr. Plch (sedmispáč) dostal své jméno, protože má velmi dlouhý zimní spánek.

Zimní klid

Jiná zvířata, například veverka, si před zimou schovají co nejvíce potravy. V zimě hodně spí, opakovaně se však na krátkou dobu budí, aby si vzala něco ze svých zásob a nažrala se. To se nazývá „zimní klid“.

Zimní strnulost

U nás lidí a u mnoha živočichů kolísá tělesná teplota pouze velmi mírně, i když je kolem nás zima nebo horko. Existují však živočichové, jejichž tělesná teplota je vždy tak vysoká, jako teplota jejich okolí. Tito živočichové se nazývají „studenokrevní“.

Patří k nim hmyz, pavouci, ropuchy a ještěrky.

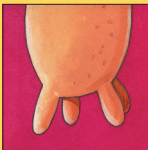
Pokud je venku velká zima, sníží se i tělesná teplota studenokrevných živočichů a ti se nemohou hýbat – to se nazývá „zimní strnulost“. Proto včas zalézají do úkrytu. Tam upadají do zimní strnulosti a zůstávají schovaní, dokud se venku neoteplí a oni se nebudou moci znovu hýbat. Tito živočichové neumřou hladem, protože během zimní strnulosti nepotřebují žádnou potravu!

Má křídla

Všichni ptáci a mnoho druhů hmyzu, jako brouci, vosy, motýli a mouchy, má křídla. Křídla mohou vypadat různě. U hmyzu jsou často křídla dlouhá pouze několik málo centimetrů, jsou tenká a často průhledná. U ptáků jsou křídla z per a od jednoho konce křídla k druhému konci mohou měřit od několika málo centimetrů až po 3,60 metru (albatros stěhovavý). Netopýři mají kožnatá křídla.

(Speciální případ: Mravenci obvykle křídla nemají – v době páření však mohou křídla mít).

Je savec

Zvířata jsou rozdělena do různých skupin: například savci, ptáci, ryby, hmyz. Savci se nazývají proto, že mláďata pijí mléko od své matky. Pokud dává zvířecí matka svému mláděti mléko ze struky, nazýváme to „sáním“. Existují také savci, kteří žijí ve vodě například velryby a tuleni. Můžete je poznat podle toho, že jejich ocasní ploutev nestojí nahoru jako u ryb, ale zůstává příčně ležet ve vodě.

Je ohrožený druh

Dříve žilo na zemi mnoho zvířecích druhů, z nichž dnes nežije už ani jeden kus – tato zvířata „vymřela“. Některé druhy vymřely na celé Zemi. Jiné druhy žily dříve na určitém území, ale dnes je tam už nenajdeme. Zvířecích druhů, které jsou ohrožené vyhynutím, je stále více, protože člověk ničí jejich životní prostředí nebo je loví. Jiné zvířecí druhy sice ještě existují nebo se opět vyskytují v hojném počtu, ale bez takzvané ochrany druhů by byly nejspíše silně ohroženy. Aby tyto ohrožené zvířecí druhy nevymřely, musíme je my lidé chránit!

(Speciální případy: V rámci téhož zvířecího druhu mohou být různá třídění – vždy podle daného poddruhu: např. zebra stepní doposud není ohrožená, jiné poddruhy ale ano. Podobně je tomu u žirafy, tučňáka patagonského, chobotnice obecné a krokodýla nilského).

(Poznámka: Zařazení živočicha do skupiny „ohrožených druhů“ se může změnit a může se lišit i podle území a podhledu. V této hře jsou za ohrožené živočichy považováni ti, kteří v posledních 20 letech byli minimálně v jedné ze zemí Německo/Rakousko/Švýcarsko, v Evropě nebo někde jinde na světě alespoň dočasně zařazení do ochrany druhů).

Žije ve vodě / v lese

Mnoho zvířat má své typické místo života, kde se cítí nejlépe. Může to být například voda nebo les. Jaké místo pobytu zvíře upřednostňuje, záleží na jeho životních požadavcích: ryby mohou žít jen ve vodě, na zemi by se udusily. Některá zvířata se zdržují v blízkosti vod nebo je pravidelně vyhledávají, například krokodýl nebo lyska. Lesní mravenci nebo okapi do lesa jen přicházejí. Existují ale i zvířata, pro která je život v lese typický – i v případech, že je potkáme mimo les, například v parcích, zahradách nebo dokonce ve městech. To platí o veverkách a sýkorkách modrých. Zvířata v této hře žijí z části v různých typech lesů: například datel v listnatých a Jehličnatých lesích, papoušek šedý v deštných lesích.

Má krunýř

Některá zvířata nosí krunýř, který je chrání před útoky a zraněními. Známý je zejména rohovinový krunýř u želv. Krokodýli, havýši a koničci mořští mají kostní krunýř. Také tělo hmyzu je chráněno krunýřem, který je tvořen látkou „chitin“. Ulity hlemýžďů a lastury škeblí rovněž plní ochrannou funkci. (Rybí šupiny jsou tvořeny kostním materiálem. Jsou však příliš tenké, poskytují malou ochranu, a proto se nenazývají „krunýřem“.)

Žije ve skupině

Zvířata, která jsou samotářská nebo žijí pouze s jedním partnerem, není mnoho. Většinou žijí ve skupinách. Někteří zvířata upřednostňují větší skupiny: domácí dobytek (krávy) žije ve stádech, mnoho rybích a ptačích druhů se shromažďuje po celý rok nebo během svého stěhování v „hejnech“, kromě doby líhnutí a hnízdění. Kapři nežijí v typickém hejnu, ale mladí kapři žijí v tzv. školkách. Jakmile kapři vyrostou, stanou se z nich v teplých ročních obdobích samotáři, ale v chladných ročních obdobích žijí ve skupinkách v hlubokých (a tím i teplejších) oblastech vod.

(Speciální případ: Plh žije většinou jako samotář. Někteří však žijí se svou rodinou. Mladí koničci mořští žijí často pohromadě. Jakmile pohlavně vyspějí, jejich skupiny se rozpadnou. Poté tvoří koničci mořští páry, které obývají stejnou oblast.)

Žije v Evropě

Každé dítě zná žirafy nebo slony. Tato zvířata však ve volné přírodě v Evropě nespátříte, žijí u nás pouze v zajetí, například v zoo. Jenom v České republice bylo zaznamenáno více než 50 tisíc živočišných druhů a v celé Evropě je ještě mnohem více živočišných druhů, kteří žijí ve volné přírodě nebo jsou již po staletí chována jako užitková zvířata, jako například prase domácí, skot domácí (kráva) a koza domácí. Tato zvířata sice dnes již volně nežijí, ale původem jsou z Evropy a vyskytují se zde často.

Výrobce a distributor pro ČR:
Albi Česká republika a.s.
Thámova 13
186 00 Praha 8
www.albi.cz
www.modernihry.cz
Infolinka: +420 737 221 010

Distribútor pre SR:
Albi, s. r. o.
Oravská 8557/22
010 01 Žilina
www.albi.sk

Autor: Gunter Baars
Ztvárnění: Bluguy Grafik-
Design
©2011 KOSMOS Verlag,
VYROBENO V NĚMECKU

Máte chuť na ještě více zábavy se zvířaty?

Umí prase létat?

- Zábavná vzdělávací hra
 - o zvířatech od 5 let
- Poznejte vlastnosti 60 různých zvířat z celého světa!
- Hra procvičuje rychlou reakci, představivost a logické myšlení
- Obsahuje závodní dráhu k počítání bodů a roztomilé figurky prasátek

